

των ἡμῶν θεοσοφίαν τῆς πίστεως, καθὼςπερ οἱ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας πνευματοφόροι διδάσκαλοι παρέδωκαν, συντεθέντα παρὰ Θωμᾶ Ἐλεαθούρκου (1).

Πρὸς δὲ καὶ πέντε ἐπιστολάς πρὸς Ἐρμούδωρον Λήτταρχον, Ἰγνάτιον, καὶ Μητροφάνην τὸν μητροπολίτην (2).

Ἰωάννης Ταρχανιώτης.

Ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 15 αἰῶνος εἰς Γαέταν ἐξ ἐπισήμων γονέων, συγγενεούτων τοῖς Παλαιολόγοις, καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Βυζαντίου εἰς Νεάπολιν προσφυγόντων. Πενόμενος καὶ δυστυχῶν ὁ Ἰωάννης ἠναγκάσθη ἀπὸ μόνων τῶν πνευματικῶν του κεφαλαίων νὰ προσπορισθῇ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον. Ἐπεχειρίσθη πολλὰς περιηγήσεις πρὸς ἀπόκτησιν νέων γνώσεων· διέτρεξε τὸ βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, τὴν Σικελίαν, μέγα μέρος τῆς Ἰταλίας, διατρίψας ἐπὶ τινα χρόνον ἐν Βενετίᾳ. Ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Φλωρεντίαν, ὅπου τὸ ὄνομά του δὲν ἦτο ἄγνωστον, κλεισθὲν ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς του Μαρούλου τοῦ Ταρχανιώτου. Εὐμενῶς δὲ δεξιωθεὶς ὑπ' ἐνὸς τῶν γραμματέων Κόσμου τοῦ ἐκ Μεδίκων ἠξιώθη μετ' οὐ πολὺ τῆς ἡγεμονικῆς μεγαλοδωρίας πρὸς ἐνθάρρουνσιν τῶν ἐρευνῶν του· διότι πρὸ πολλοῦ εἶχε συλλάβει σχέδιον, ὄντως τολμηρὸν διὰ τὰς ἀτελείας τῆς ἐποχῆς, νὰ συναθροίσῃ δηλονότι καὶ ἐκδώσῃ πάντα τὰ διασπαρμμένα μνημεία τῆς ἱστορίας ὅλων τῶν λαῶν. Μεγάλῃ βεβαίως ἦτο ἡ τοιαύτη ἐπιχείρησις, καὶ τῆς ὀπίσθας τὸ τεράστιον εὐδύνατο νὰ δειλιάσῃ πάντα ἄλλον, ἐκτὸς τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ Ἑλλήνος· κατὰ τὸ πρῶτον ἤμισυ τοῦ 15 αἰῶνος αἱ ἱστορικαὶ ἐρευναι ἦσαν τόσον ἀτελεῖς, καὶ τὰ μετὰ τόσον ὀλίγα, ὥστε νοῦς ἔκτακτος εὐδύνατο νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδίαν συγγραφῆς τῆς Παγκοσμίου ἱστορίας· ὅθεν ἀξιεπίπαινος ἐθεωρήθη ὁ Ταρχανιώτης διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην, εἰ καὶ τὸ σύγγραμμά του περιέχει ὅλα τὰ κενὰ τῆς πρωτοτυπίας.

Ὁ Ταρχανιώτης ἀπεβίωσεν ἐν Ἀγκῶνι τῷ 1566· ἐθαυμάσθη ζῶν καὶ ἐγκωμιάσθη μετὰ θάνατον διὰ τὴν εὐρυμάθειάν του.

Συγγράμματα.

—L'Adone. Venezia 1550. (συλλογὴ ποιήσεων).

—Del sito e lodi della città di Napoli, con una breve istoria de' re suoi, e delle cose più degne altrone ne' medesimi tempi avvenute. Napoli 1566.

(1) Fabricii Bibliotheca Graeca XI, σελ. 719.

(2) Ἑλληνοφρονήμων, φολ. 10.